

Sygn. akt V CSK 124/16

POSTANOWIENIE

Dnia 1 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z wniosku A. S. K.

przy uczestnictwie T. S.

o uregulowanie kontaktów z małoletnimi,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 1 września 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie

od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 17 września 2015 r., sygn. akt XVII RCz (...),

odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od skarżącej na rzecz uczestnika postępowania 137 (sto trzydzieści siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 17 września 2015 r. w sprawie z wniosku A. S. K. przy uczestnictwie T. S. o uregulowanie kontaktów z małoletnimi na skutek zażalenia uczestnika T. S. zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w B. z dnia 27 marca 2015 r. zmienił i odrzucił wniosek o uregulowanie kontaktów z małoletnimi.

Wnioskodawczyni A. S. K. wniosła skargę kasacyjną od powyższego postanowienia Sądu Okręgowego, domagając się jego zmiany w sposób wskazany w skardze, ewentualnie uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi II Instancji, z uwzględnieniem kosztów postępowania kasacyjnego. W skardze wskazała m. in., że spełnia ona wymogi określone w art. 398¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i art. 398² k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną uczestnik wniósł o jej odrzucenie jako niedopuszczalnej, ewentualnie odmowę przyjęcia do rozpoznania, a w razie przyjęcia o jej oddaleniu oraz o zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W postępowaniu procesowym przypadki dopuszczalności skargi kasacyjnej określa art. 398¹ i art. 398² k.p.c., natomiast zagadnienie to w postępowaniu nieprocesowym reguluje art. 519¹ k.p.c. (zob.: postanowienia SN z dnia 18 marca 2015 r., sygn. akt I CZ 25/15, z dnia 28 maja 2014 r., sygn. akt I CZ 28/14, www.sn.pl). Według art. 519¹ § 2 k.p.c. w sprawach z zakresu prawa rodzinnego, opiekuńczego i kurateli skarga kasacyjna przysługuje tylko w sprawach o przysposobienie oraz o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, chyba że wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych. Zakres tych spraw (art. 561 - 605 k.p.c.) obejmuje również sprawy o uregulowanie kontaktów z małoletnimi (art. 579 k.p.c.; por.: postanowienia SN z dnia 28 maja 2014 r., sygn. akt I CZ 28/14, www.sn.pl, z dnia 28 maja 2013 r., sygn. akt V CZ 163/12, www.sn.pl, z dnia 16 listopada

2004 r., sygn. akt III CZ 102/04, nie publ.). Oznacza to, że wniesiona w niniejszej sprawie skarga kasacyjna jest niedopuszczalna.

Powołane przez skarżącą rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz. Urz. UE seria L, z 2003 r., nr 338, s. 1 - 29, polskie wydanie specjalne: rozdział 19, tom 6, s. 243 - 271, z późn. zm.) nie kreuje wyodrębnionego rodzaju sprawy w przedmiocie ustalenia, ograniczenia albo zakazania kontaktów z dzieckiem, do którego nie miałyby zastosowania norma z art. 519¹ § 2 k.p.c. Rozporządzenia nie daje również podstaw do odmiennego stosowania zasad procedury cywilnej określających dopuszczalność skargi kasacyjnej.

Wobec powyższego, na podstawie art. 398⁶ § 3 i 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 k.p.c.